

02 Aralık 2018

Yeniden çalışan, yorulan, üreten bir Türkiye yaratmak zorundayız.

16 yıllık iktidar dönemleri boyunca;

- Cumhuriyet dönemi boyunca kurulan Telekom, SEKA, Sümerbank gibi varlıkları özelleştirmeye yok pahasına satarak 71 milyar dolar tutarındaki özelleştirme gelirini harcayan,
- 80 yılda oluşan 129 milyar dolarlık Dış borç stokunun 457 milyar dolara çıkmasına neden olan, bunlara ilave olarak 2002 yılı sonunda 149 milyar TL olan İç borç stokunun 589 milyar TL 'ye çıkmasını sağlayan,
- Yap-İşlet-Devret yeni adıyla KÖİ projeleri ile, yapacakları 60 milyar dolarlık yatırım karşılığı gelecekteki yaklaşık 130 milyar dolarlık (şimdilik) köprü, tünel, havalimanı ve hastane gelirini verilen garantiler ve borç üstlenim sözleşmeleri ile ipotek altına alan,

Uygulamalar ile ülkemizde “sanal” büyüme ve “yandaş zenginleştirme” yaratan mevcut iktidar, bugün Türk halkını tarihinin en derin ekonomik krizinde, kur ve faiz artışı, hayat pahalılığı, geçim sıkıntısı ve işsizlik sarmalı ile karşı karşıya bırakmıştır.

2018 yaz aylarından itibaren dövizde yaşanan rekor seviyelerdeki artış, bir yandan reel sektörün TL cinsinden yükümlülüklerini artırırken, bir yandan da girdi maliyetlerindeki artışlar nedeniyle enflasyon oranlarının hızlı yükselmeye neden olmuş, Ekim 2018 ayı itibarıyla 12 aylık TÜFE %25,42 'e, ÜFE ise %40,22 'ye ulaşmıştır. Enflasyondaki bu yüksek artış halkımızın alım gücünü her geçen gün olumsuz etkilemekte, memur, emekli, işçi, çiftçi gibi dar gelirli kitleleri açlık sınırının bile altında bir yaşama zorlamaktadır. Marketteki ve pazardaki enflasyon elleri yakmakta, vatandaş boş file ile evine dönmektedir.

Bu dönem zarfında yurt dışından borçlanma yoluyla gelen aşırı döviz TL'ni değerlendirdi, ithal mallarına yönelik talep arttı ve Türkiye'de pek çok sektör ithal hammadde ve ara malına bağımlı hale geldi, böylece yurt içi katma değer azaldı. Türk malı yerine ithal mallarını destekler hale geldik. Türkiye ekonomisi öyle bir hale geldi ki işletmelerin çoğu Türk Ticaret Kanunu'na göre batık durumda, varlıklarından daha çok borçları var. 16 yıl boyunca tüm ülke üretmeden tüketmeye, borçlanarak yaşamaya alıştırıldı, hatta teşvik edildi.

TUIK tarafından yapılan son açıklamaya göre Ağustos 2018 ayı itibarıyla ülkemizde,

- İşsizlik oranı %11,1 yani 3,7 milyon işsiz var,
- Genç işsizlik %20,8 yani her 5 gençten biri işsiz,
- Kayıt dışı çalışan %34 yani her 3 işçiden biri kaçak,
- İşsiz ve eğitimsiz genç %28,6 yani her 4 gençten biri işsiz ve okumuyor,
- İşsiz ve eğitimsiz genç kadın %38,2 yani her 3 genç kadından 1'i işsiz ve okumuyor.

Bunun sonucu ülkemizde durum, borcunu ve kredi kartını ödeyemeyen vatandaş, kapanan fabrikalar, konkordato ilan eden işletmeler, mahsulünü satamayan bir daha ekmeyeceğim diyen çiftçi, günü sifatah etmeden bitiren mağaza, esnaf ve sanatkâr ve ayı bitirmeye çalışan memur, işçi, emeklidir. Resmi verilere göre, nüfusun %15'inden fazlasının yoksulluk sınırı altındadır ve milyonlarca hane yaşamını yardıma muhtaç bir şekilde sürdürmek zorunda kalmaktadır.

Ürettiği para etmeyen, gübre, mazot, elektrik ve su zamlarına yetişemeyen çiftçi iflas etmekte, hızla tarımdan kopmaktadır. Kredi – haciz – iflas kıskacına giren çiftçi tarlasını/traktörünü satmakta, taahhüdünü ihlal suçundan hapse giren çiftçi sayısı her geçen gün artmaktadır. Tarımda kendi kendine yeterli 7 ülkeden birisi olan ülkemizde çiftçi, 16 yılda işlenen alan büyüklüğü 27 milyon dönüm, yani iki Trakya bölgesi büyüklüğündeki alanı işlemekten vazgeçmiş ve terk etmiştir. Türkiye tarımda net ithalatçı ülke konumuna gelmiş, 2002 – 2018 döneminde Türkiye, kendi çiftçi ve besicisi desteklemek yerine tarım, et ve gıda ithalatı için yabancı ülkelere yaklaşık 200 milyar dolar ödemiştir. Buğdaydan arpaya, ayçiçeğinden kuru fasulyeye, nohuttan mercimeğe yurt dışından ithal ediyoruz. Patates fiyatlarındaki artışlar nedeniyle, Devlet bugün patates depolarına baskın yapar hale geldi.

Ana amacı, çiftçi sınıfına, uygun koşullardan tarımsal krediler açarak tarımsal üretimin artırılmasına katkıda bulunmak olan Ziraat Bankası, özelleştirme adı altında kamu mallarını ucuz kapatmaya çalışanlara, medya sektöründeki yeni medya patronlarına, Yap İşlet Devret (YİD/KÖİ) projelerinde devlet garantisi adı altında geleceğimizi ipotek altına alanlara kredi sağlamaktadır.

Sanayi yatırımları yerine konut sektörünü destekleyen politikalara ağırlık veren, halkın imkânlarının ötesine borçlandırarak konut sahibi yaptıran, bu yolla ekonomiye ivme kazandırdığını düşünen iktidar, 2014 yılından bu yana konut satışlarının azalmasıyla birlikte sektörün krize girmesine, pek çok inşaat firmasının kredi yapılandırma ya da iflas erteleme ile yüz yüze gelmesine neden oldu. Birinci el satış konut üretimi ve satışı üzerinden yapılan çalışmaya göre, ülke genelinde 2.130.000 adetlik bir konut stoku mevcut olup, yeni inşaat ruhsatı verilirse dahi 3,5 yıllık konut stokundan bahsetmekteyiz.

Başlangıçta “*Milletin cebinden beş kuruş çıkmayacak*” diye tanıtılan YİD/KÖİ projeleri müteahhitlerine yapılacak ödemeler için 2018 yılı bütçesine 9,03 milyar TL ödenek konuldu, gerçekleşmenin ne kadar olacağını henüz bilmiyoruz. YİD/KÖİ projeleri için verilen garantilerin 2019 bütçesinde 13,6 milyar TL, 2020 bütçesinde 24,7 milyar TL ve 2021 bütçesinde 28,2 milyar TL ‘ye ulaşacağı tahmin ediliyor. Böylece halkımız vergiler yolu ile uçmadığı havalimanı, geçmediği köprü ve tünel, gitmediği hastane için ödemeye devam edecek.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı faaliyet raporuna ve bütçe sunum kitapçığına göre 2.088.881 hane yakacak kömür yardımı almakta, 969 bin hane eğitim yardımı ve 499 bin hane de evde bakım yardımı almakta, devlet 2017 yılı sonu itibariyle sosyal yardımlara 32,0 milyar TL harcamaktadır. AKP hükümeti 16 yıllık dönemde yatırımı, üretimi ve ticareti değil, beton ekonomisini desteklemiş, herkesi borçlanmaya iterek vatandaşı kredi kıskacı altında ezmiş, sosyal yardımlara muhtaç hale getirmiştir.

Son olarak çöken ise “sağlıkta reform” dur. Devlet vatandaşı için ödemesi gereken sağlık hizmeti bedelini ödememekte, üniversite hastaneleri alacaklarını tahsil edememekte, 750

kalem ilaç, protez ve ameliyatta kullanılan cihaz artık ithal edilmemekte ve acil olmayan ameliyatlar yapılamamaktadır. Devlette para kalmadığı için vatandaş önümüzdeki dönemde günlük hizmetleri için daha fazla bedel ödeyecektir.

Bu noktada ulu Önder'in hemen herkesin malumu ünlü sözlerini ülkeyi yönetenlere hatırlamak gerekiyor. *"Çalışmadan, yorulmadan, üretmeden rahat yaşamak isteyen toplumlar; önce haysiyetlerini sonra hürriyetlerini ve daha sonra da istiklal ve istikballerini kaybetmeye mahkumdurlar. Mustafa Kemal Atatürk"*

Yeniden çalışan, yorulan, üreten bir Türkiye yaratmak zorundayız.